

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **R. P. z jego wniosku o wznowienie postępowania**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2021 r.,
zażalenia R. P. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2021 r., sygn.
akt IV KO 28/21, o odmowie przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie
postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 14 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...)
na podstawie art. 445 § 3 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

R. P. został skazany wyrokiem Sądem Okręgowego w K. z dnia 26 kwietnia 2018r., sygn.akt XVI K (...), za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 grudnia 2018r., sygn.akt II Aka (...). Skazany kolejnym już pismem, tym razem z dnia 12 marca 2021 r., wystąpił o wznowienie postępowania zakończonego tym ostatnim wyrokiem.

Po rozpoznaniu tego wniosku, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 maja 2021 r. odmówił jego przyjęcia wobec oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie, w dniu 20 maja 2021 r., złożył osobiście skazany, domagając się jego uchylenia i wyznaczenia obrońcy z urzędu do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie już podkreślano, że wznowienie postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie, których katalog zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu przekonująco wykazał, że brak jest podstaw do wznowienia postępowania, skoro podawane przez wnioskodawcę okoliczności pozwalają, w sposób oczywisty, na stwierdzenie, że nie wystąpiły przewidziane w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłanki do wznowienia postępowania w jego sprawie.

Argumentacja podniesiona w osobistym zażaleniu skazanego nie podważa trafności przytoczonych dla uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wywodów. Skazany ograniczył się bowiem do powtórnego wskazania na te same okoliczności, których znaczenie jako przesłanek wznowieniowych, zostało rozważone nie tylko w zaskarżonym postanowieniu, ale także we wcześniejszych orzeczeniach Sądu Najwyższego, tj. postanowieniach z dnia: 20 sierpnia 2020r., sygn.akt IV KO 46/20 i z dnia 23 listopada 2020r., sygn.akt IV KO 100/20.

W tej sytuacji orzeczono jak w postanowieniu.